

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
forhandlinger med England og krævet disse forhandlinger indledt i den kommende måned.

Læser man i dag et blad, der hedder „Land og Folk“, så vil man der få at vide, at der ingen engelsk reaktion er kommet på Danmarks protest mod kulfordyrelsen. England værdiger ikke Danmark et svar. Som så meget andet, der står i dette blad, er det usandhed, idet vi har fået svar fra England, og idet dette svar oven i købet går ud på, som jeg lige redegjorde for, at vi har muligheden for at få sådanne indrømmelser fra engelsk side, at de kulprisstigninger, der blev sat i kraft, vil blive redresseret, at de vil falde væk igen.

Jeg ved ikke, hvad det er for en handelspolitik, det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil anbefale os i stedet for den, vi har ført. Formodentlig er det en mere østvendt handelspolitik. Hvis dette er tilfældet, vil det altså betyde, at det, det kommunistiske parti vil anbefale os, er at købe vore kul i Polen i stedet for i England, at lægge hele importen over fra England til Polen. Og det vil det ærede medlem hr. Aksel Larsen formentlig fortsat anbefale os, til trods for at de polske kul nu målt i danske kroner er betydelig dyrere end de engelske. Vi kan i danske kroner konstatere en prisforhøjelse for engelske kul på ca. 8 pct., som vi sandsynligvis endda nu kan komme af med igen. Den polske prisforhøjelse ligger på 25—33 pct. Vi har endnu ikke sluttet aftale med Polen på de vilkår, og vi ønsker at forhandle videre med Polen, fordi vi finder disse høje priser uberettigede. Men det er måske det, det ærede medlem hr. Aksel Larsen mener med en anden handelspolitik, at vi bør købe kul så dyrt som muligt, bare de kommer så langt østfra som muligt. Det ærede medlem var noget sarkastisk med hensyn til den forretningsmæssige handelspolitik, der føres fra engelsk side. Ja, men hvordan handler de østeuropæiske lande? Handler de ikke forretningsmæssigt og kommercielt? Er det ikke ud fra forretningsmæssige og kommercielle principper, denne prisstigning søges os pånødt fra polsk side? Jeg ser ikke forskellen. Dette skal ikke være et forsvar for de engelske prisforhøjelser, slet ikke — disse prisforhøjelser har vi protesteret imod,

i næste uge begynder forhandlingerne, og jeg håber på, at vi kan komme af med dem —, men det er blot sagt for at belyse overfor det ærede medlem, hvad konsekvenserne egentlig ville blive af den handelspolitik, han åbenbart vil have ført.

Det ærede medlem vender stadig tilbage til devalueringen. Jeg troede egentlig, at det var slut med det ærede medlems tale om devalueringen her i tinget; den troede jeg vi fik has på, da vi sidst talte om denne sag. Da var det os umuligt at få oplyst, hvad det kommunistiske parti ville have gjort, hvis det havde haft ansvaret den 18. september og skulle have truffet beslutning om devaluering eller ikke-devaluering. Men måske har det kommunistiske parti i mellemtiden fået sig besindet og har besluttet sig til, hvad man ville have gjort, og man er måske kommet til det resultat, at min formodning var rigtig, nemlig at det kommunistiske parti ville have bundet Danmark fast til den dollarkurs, vi havde, uanset de beskæftigelsesmæssige virkninger, det ville have haft i retning af større arbejdsløshed. Måske kan vi få besked om det i dag.

Til det ærede medlem hr. Anker Lau har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. De betragtninger, det ærede medlem fremsatte med hensyn til, at dollarbetalingsordningen for Ruhr og dobbeltprissystemet strider imod det europæiske samarbejds retningslinier, kan vi alle ganske tiltræde, og vi agter fra den danske regerings side at gøre, hvad vi kan, både ved handelsforhandlinger med de pågældende lande og ved forhandlingerne i samarbejdsorganisationen i Paris, for at få en så god ordning som muligt.

Det ærede medlem ønskede en hurtig afslutning af handelsforhandlingerne med Polen. Det ønsker vi også, men først og fremmest ønsker vi naturligvis et godt resultat af disse forhandlinger.

Det ærede medlem hr. Anker Lau var endelig inde på nogle betragtninger over, at en socialistisk regering vel ikke kunne formodes at ville føre handelens frigørelse så vidt, som en liberalistisk regering formentlig ville gøre det. Jeg skal i den anledning kun tillade mig at anføre, at på et diskussionsmøde, jeg i mandags havde med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, udtalte denne, at han ikke ville bebrejde